

مرکز مجازی امام صادق علیه السلام

منیة المرید

آداب معلم و متعلم در درس ۱

جلسه ۶۳

استاد بندانی نیشابوری

آداب معلم و متعلم در درس:

اول: هریک از ایشان باید در کارهای درسی خود مانند مطالعه، مباحثه، حاشیه نویسی، تفکر، حفظ و... تلاش کافی و کامل داشته باشند و اینکه اشتغال به علم و تحصیل، کار و مشغولیت اصلی آنها باشد و در صورت امکان به سایر کارها، مثل امور دنیوی مشغول نشوند و اگر امکانش نبود، فقط به قدر ضرورت اکتفاء کنند در مشغولیت به این امور.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله: خداوند متعال می فرماید: بحث علمی میان بندگانم، چون به من بینجامد، دل های مرده با آن زنده می شود.

امام باقر علیه السلام: رحمت خدا بر آن بنده ای که دانش را زنده کند. عرض کردم: زنده کردن آن به چیست؟ فرمود: به این که با دین داران و پارسایان مذاکره علمی کند.

امام باقر علیه السلام: گفت و گوی علمی درس است، و درس نمازی نیکو است.

دوم: از کسی برای گرفتار کردن و نشان دادن عجز او سوال نپرسد بلکه سوالش باید خداپسندانه و با نیت خیر باشد که در این صورت ثمره تعلیم و تعلم آشکار می شود اما اگر فقط قصدش جدال و ستیزه جویی باشد و بخواهد ناتوانی طرف مقابلش را نمایان کند، این کار در نفس او باعث رشد صفات خبیثه می شود که در نتیجه خداوند متعال از چنین شخصی خوشش نمی آید علاوه بر اینکه در این کار، تعدادی گناه مثل: آزار دادن مخاطب، طعن و کنایه به او، جاهل نشان دادن او، خودستایی و بی عیب نشان دادن نفس و... وجود دارد که همه اینها جزء گناهان بزرگ است علاوه بر این که اینگونه کارها باعث تشویش و اخلال در زندگی نیز می شود، چرا که انسان یا با شخص سفیه جدال می کند که در اینصورت از او آزار می بیند و یا با شخص حلیم جدال می کند که دشمن او خواهد شد.